

prima instanță: E.Buzu
(Judecătoria Orhei)
instanța de apel: N.Cernat, L.Bulgac, A.Pahopol
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-97/16

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Zincenco Petru,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zincenco Petru
împotriva Creșei-Grădiniță Hulboaca privind restabilirea la muncă, încasarea
salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, prin care
a fost respins apelul declarat de Zincenco Petru, fiind menținută fără modificări
hotărîrea Judecătoriei Orhei din 15 aprilie 2015 și încheierea Judecătoriei Orhei din
12 mai 2015,

c o n s t a t ă

La data de 11 februarie 2015, reclamantul Zincenco Petru s-a adresat în
instanța de judecată cu cerere împotriva Creșei-Grădiniță Hulboaca, solicitînd
încadrarea în câmpul muncii, radierea din carnetul de muncă a mențiunii nr.5 din
02.01.2015, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă,
încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 29.09.2000, a fost angajat în
calitate de paznic la Creșa-Grădiniță din s.Hulboaca, r-nul. Orhei. Ulterior, la
02.01.2015, a fost concediat din funcția de paznic pentru lipsa nemotivată de la
lucru mai mult de 4 ore consecutiv, fiind emis în acest sens ordinul nr.08 din
02.01.2015 cu privire la concediere. Consideră reclamantul ordinul de concediere
ilegal și solicită anularea acestuia.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 15 aprilie 2015, acțiunea a fost respinsă ca
fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 12 mai 2015, s-a dispus a corecta eroarea
materială din cuprinsul hotărîrii, și anume, sintagma „31 decembrie 2013” a fost
înlocuită cu sintagma „31 decembrie 2014”.

Ne fiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Orhei din 15 aprilie 2015, la 27 aprilie 2015 Zinceno Petru a declarat apel, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii primei instanțe, și emiterea unei noi hotărîri prin care, acțiunea să fie admisă integral.

La 26 mai 2015 Zinceno Petru a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei din 12 mai 2015, solicitînd casarea încheierii recurate ca fiind ilegală și nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Zinceno Petru, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Orhei din 15 aprilie 2015 și încheierea Judecătoriei Orhei din 12 mai 2015.

La emiterea deciziei instanța de apel a reținut că, argumentele apelantului precum că înscrisurile prezentate de pîrît-intimat întru demonstrarea legalității concedierii reclamantului sunt false și că faptele reflectate în ele nu corespund realității, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece poartă un caracter declarativ, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente.

Neîntemeiate sunt și afirmațiile reclamantului-apelantului vizavi de faptul că a fost concediat fără acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical, or, la judecarea cauzei s-a stabilit, că, Creșa-Grădinița din sat. Hulboaca, r-nul Orhei a cerut acordul grupului sindical la concedierea reclamantului Petru Zinceno în temeiul lit. h) alin.(l) art.86 Codul muncii, cererea respectivă fiind acceptată.

În așa circumstanțe prima instanță corect a concluzionat, că reclamantul Petru Zinceno a fost legal concediat din serviciu, pretențiile și argumentele acestuia fiind nefondate.

Potrivit art.249 CPC al RM, ”după pronunțarea hotărîrii, instanța care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice. Instanța judecătorească poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să corecteze greșelile sau omisiunile din hotărîre privitor la nume, calitate procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței de judecată. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greșelilor”.

Astfel, instanța de apel a invocat că, în cadrul întocmirii hotărîrii motivate instanța de fond a comis o eroare mecanică, și anume a indicat greșit data la care au fost întocmite procesele-verbale în privința reclamantului, indicînd „31 decembrie 2013”, de fapt urma a fi indicat „31 decembrie 2014”, fapt care a fost corectat de instanța de fond în modul prevăzut de lege.

Argumentele recurentului Petru Zincenco, precum că actele respective au fost emise în anul 2013, instanța de apel le-a considerat pur declarative, deoarece acestea contravin materialelor acumulate la judecarea pricinii (f.d.20).

La 29 octombrie 2015, în termen Zincenco Petru a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Zincenco Petru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Zincenco Petru, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Zincenco Petru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Zincenco Petru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru